

accepterer alle Forslagets Bestemmelser, dog ogsaa i Dag ydet ubetinget Tilslutning til den Retning, hvori Forslaget er udarbejdet.

Det eneste Parti, der uforandret, enstemmig og med Styrke bekæmper Lovforslaget, er Erhvervspartiet; men under Hensyn til dets Tal her i Tinget kan jeg jo indtil videre i alt Fald nok mene, at Lovforslaget baner sig Vej gennem Rigsdagen, selv om det skulde savne det ærede Medlems Tilslutning.

Kvist: Største Delen af de Indvendinger, der er fremførte mod Lovforslaget og mine Udtalelser om det, forekommer mig at være af en saadan Natur, at de nærmest hører hjemme under Udvalgsbehandlingen. Jeg skal derfor paa dette sene Tidspunkt fatte mig meget kort og kun berøre enkelte af de Hovedprincipper, der har været omtalte, og de Hovedindvendinger, der er gjorte overfor mit Partis og min Stilling til det foreliggende Lovforslag.

Det ærede 15de Medlem for Hovedstanden (Laurits Jensen) begyndte med at minde om, at den nuværende Ædruelighedskommission havde faaet to Opgaver. Men naar det ærede Medlem gik videre og sagde, at det foreliggende Lovforslag er en Næringslovforanstaltning, der ikke har nogen som helst Forbindelse med det sociale Spørgsmaal eller med Ædruelighedsspørgsmaalet i Almindelighed, tager han grundig fejl. Jeg skal i saa Henseende henvise til de Undersøgelser og Oplysninger, der foreligger i den første Ædruelighedskommissions Betænkning angaaende Alkoholnydelsens Følger for vort Samfund. Man vil der faa slaaende Beviser for, at Alkoholspørgsmaalet og vor Lovgivning paa dette Omraade i allerhøjeste Grad griber ind i det sociale Spørgsmaal, og det foreliggende Forslag vedrører da ogsaa i højeste Grad vor sociale Lovgivning. Jeg skal tillade mig at anføre nogle Tal af den nævnte Betænkning. Jeg ved vel, at man ikke skal trætte med Tal i et Foredrag, og jeg tror heller ikke, det gavner under en Forhandling i Rigsdagen, men efter det ærede Medlems Udtalelser finder jeg det dog nødvendigt at anføre nogle Tal af den første Ædruelighedskommissions Betænkning.

I 1901 — man havde den Gang ikke nogen nyere Statistik — var 4 499 Mænd og 220 Kvinder under Fattigforsorg paa Grund af Misbrug af alkoholiske Drikke. Man vil deraf kunne slutte, at dette Spørgsmaal griber dybt ind i de kommunale Forhold, navnlig hvad det økonomiske angaar. Af 744 Separationer i 1903—04

skyldtes de 242 Alkoholmisbrug. I 1903 var 43,2 pCt. af de mandlige og 9,8 pCt. af de kvindelige Selvmordere drikfældige Personer. Med Hensyn til Alkoholens Indflydelse paa Forbrydelser kunde man maaske være tilbøjelig til at mene, at det var noget vanskeligt at paavise en Forbindelse her. Det lader sig i alt Fald ikke gøre ud fra de almindelige Forhørsudskrifter og de almindelige Forhørsprotokoller. Man anmodede imidlertid den Gang samtlige Politimestre om i hvert enkelt Tilfælde fra 1. Oktober 1903 til 30. September 1904 at undersøge, om Alkohol havde haft nogen Indflydelse paa den Forbrydelse, der var begaaet. Efter at de indsamlede Oplysninger var blevet behandlet af Det statistiske Departement, viste det sig, at Halvdelen af alle Forbrydere i dette Tidsrum var drikfældige, og at $\frac{1}{4}$ af Forbrydelserne var begaaede under Paavirkning af Alkohol. $\frac{2}{3}$ af Forbryderne var enten drikfældige eller begik Forbrydelsen under Paavirkning af Alkohol, og $\frac{2}{3}$ af de mere end een Gang straffede var kroniske Alkoholister. Ogsaa dette viser, hvorledes det Spørgsmaal, vi her behandler, griber stærkt ind i de sociale Forhold.

Jeg skal ikke anføre flere Beviser af den nævnte Kommissions Betænkning. Det allerede anførte forekommer mig tilstrækkeligt til at vise, at det her i højeste Grad drejer sig om et socialt Anliggende. Og saa maa man endda huske, at Statistikken kun er i Stand til at udmaale en Del af Alkoholens Virkninger. En Mængde Forhold rundt om i Hjemmene lader sig ikke belyse ved Statistik. Men tager man f. Eks. Beretningerne fra Overværgeraadet, vil man deraf se Alkoholens Indflydelse paa de Hjem, hvor Overværgeraadet og Værgeraadene maa tage sig af Børnene. Endvidere vil jeg minde om, hvad jeg allerede sagde i min første Tale, at Købeevnen spiller en stor Rolle for alle Erhverv, og at Alkoholen i høj Grad bidrager til at svække denne, er givet. Derfor vil det heller ikke kunne nægtes, at de af de næringsdrivende, der er interesserede i Alkoholtrafikken, kun er dem, der driver Alkoholnæringsvirksomhed, medens alle andre Erhverv er interesserede i, at Alkoholtrafikken indskrænkes til det mindst mulige og dermed Købeevnen højnnes. Man kunde ogsaa nævne, hvilken Betydning det har med Hensyn til at bære Skattebyrderne i vort Samfund, at alle Medlemmer af dette er arbejdsdygtige og arbejdsvillige Individuer, som er i Stand til at udrette noget til Gavn for det fælles Samfund i Stedet for at falde dette til